VOLEY-BASKET

Programul jocurilor oficiale

Aseară Liga regională «Muntenia» a ținut obișnuita ședință în localul din str. Atena 11. S'au programat mat churile pentru săptămâna aceasta.

CUPA «FANTINELLI»

Vineri 25 Martie

Sportul Studențesc — Aurora, ora 10 arb. d. Mateescu.

A. C. T. — Telefoane, ora 10.30, arb. d. Andronache.

C. F. R. — Macabi, ora 11, arbitru d. Udenio.

Duminică 27 Martie

Sportul Studențesc — Macabi, ora 10 arbitru d. Mateescu.

Telefon — O. C. B., ora 10.30, arb. d. Mateescu

V. S. C. — Avântul Sportiv, ora 11, arbitru d. Udenio.

Aurora — C. F. R., ora 12, arbitru d. Donici.

CAMPIONATUL REGIONAL

Volley categoria II-a

Vineri 25 Martie, Viforul Dacia — Inainte, ora 11, arb. d. M. Ioanid. teren Velodrom.

Duminică 27 Martie, Inainte—Radu Vodă, ora 12.30, teren Sportul, arb. d. Fr. Marinescu.

Duminecă 27 Martie, V. Dacia — B. T. M. T., teren Velodrom, ora 9.30 arb. d. Cojocărescu.

Duminică 27 Martie, B. T. M. T. — Caraiman, teren Velodrom, ora 10.30, arb. d. M. Ioanid.

Vineri 25 Martie, Energia — Caraiman, teren Sportul, ora 10.30, arbitru d. Bădescu.

Duminică 27 Martie, Aurora—Rahova, teren A. O. S., ora 11, arbitru d. Bădescu.

Duminică 27 Martie, Rahova — C. F. R., ora 9, teren C. F. R., arbitru d. Bădescu.

Duminică 27 Martie, Viitorul—Energia, teren Sportul, ora 11, arbitru d. Udenio.

Duminică 27 Martie, V. S. C. — Macabi, teren C. F. R., ora 9.30, arbitru dr. Fr. Marinescu.

Duminică 27 Martie, O. C. B.—Pebe teren A. O. S., ora 15.30, arbitru d. Bădescu

Duminică 27 Martie, Pebe — Av. Sportiv, teren A. O. S., ora 16, arb. d. Bădescu.

Vineri 25Martie, O. C. B.—Luceafărul, teren A. O. S., ora 10.30, arb. d. Binder.

Vineri 25 Martie, Bonaparte — Luceafărul, teren Sportul, ora 15.30, arb d. Cojocăreanu.

Vineri 25 Martie, Macabi — Av. Sportiv, teren A. O. S., ora 10, arb. d Kimellman.

Volley Categoria III-a

Vineri 25 Martie, V. S. C.—Rahova, teren A. C. S. A., ora 16, arbitru d Lorand

Vineri 25 Martie, Bonaparte — A. S 13, teren Sportul, ora 15, arb. Rainu

Duminică 27 Martie, C. F. R.—Viitorul, teren C. F. R., ora 10.30, arb d. Ionescu R.

Duminică 27 Martie, Radu Vodă — V. Dacia, teren C. F. R., ora 10, arb d. Drăghicescu.

Duminică 27 Martie, E. F. A.—Pebe teren Sportul, ora 8.30, arb. d. Drăghicescu.

Duminică 27 Martie, Bonaparte — V. S. C., teren Sportul, ora 15.30, arb d. Donici.

Duminică 27 Martie, Rahova—A. S 13, teren A. C. S. A., ora 10, arbitru d. Donici.

Basket Categoria II-a

Duminică 27 Martie, Radu Vodă—E. F. A., teren Sportul, ora 9.30, arb d. Drăghicescu.

Duminică 27 Martie, V. Dacia—Pebe teren Sportul, ora 9, arb. d. Drăghicescu.

Vineri 25 Martie, Macabi—Viitorul, teren A. O. S., ora 11, arbitru d. Dumitrescu Al.

Duminică 27 Martie, Radu Vodă — Macabi, teren A. O. S., ora 17, arbitru d. M. Marinescu.

Duminică 27 Martie, A. C. T. — V. Dacia, teren Velodrom, ora 11, arb. d. Ioanid.

Vineri 25 Martie, Sp. Studențesc — Arhitectura, teren Sportul, ora 17,30. arb. d. Udenio.

Vineri 25 Martie, Macabi—Aurora, teren A. O. S., ora 11.30, arb. d. Kimellman.

Vineri 25 Martie, Eugenia—Luceafărul, teren A. O. S., arb. d. Kimellman.

Duminică 27 Matie, Rahova—Avântul Sportiv, teren Sportul, ora 16.30, arb. d. Poenaru.

Vineri 25 Martie, Radu Vodă—V. Dacia, teren Velodrom, ora 10, arbitru d. Ioanid.

Vineri 25 Martie, V. S. C.—Bonaparte, teren Sportul, ora 16, arb. Mănciulescu.

Duminică 27 Martie, O. C. B. — Rahova, teren A. O. S., ora 12.30, arb. d. Udenio.

Duminică 27 Martie, C. F. R.—E. F. A., teren C. F. R, ora 11, arbitru d. Udenio.

Sâmbătă 26 Martie, O. C. B. — Bonaparte, teren A. O. S., ora 16, arb. d. Marinescu.

Duminică 27 Martie, V. S. C.—Luceafărul, teren C. F. R., ora 15, arb. d. Udenio.

Basket Categoria III-a

Sâmbătă 26 Martie, Radu Vodă — A. S. 13, teren A. O. S., ora 15, arb. d. Kimellman.

Duminică 27 Martie, C. F. R. — Rahova, teren C. F. R., ora 12, arb. d. Udenio.

Convocări

PEBE, convoacă pentru astăzi Miercuri 23 Martie a. c., orele 15 precis, la sediul grupării strada Caransebeș No. 1, în vederea unui antrenament următorii jucători:

Iacobini, Kempf, Ionescu Nicolae, Filipescu, Dumitrescu Ion, Trandafir Dumitru, Iordăchescu, Popiceanu, Dobre, Dumitrescu Ștefan, Copaci, Petrovici, Gheorghe Gheorghe, Vasilescu Nicolae și Pitulescu Ioan.

Se atrage atențiunea că după antrenament va avea loc o ședință a secției de football în vederea alcătuirii echipei pentru jocul cu Dâmbovița.

OLYMPIA convoacă astăzi pe terenul A. C. S. A. în vederea unui antrenament general la orele 2.30 toți jucătorii echipei prime, juniori și rezerve. In special echipa I-a care a făcut deplasarea la T.-Măgurele și care va juca Duminică la Buzău:

Valica II, Pascu, Schroeder, Vulpescu, Panojescu, Antonescu, Brașoveanu, Alexandrescu, Vasilescu, Valică I, Taciuc, Murineanu, Georgescu și Tudose.

SPORTUL STUDENȚESC convoacă azi 23 Martie ora 15.30, la antrenament pe terenul UFSR dela arcul de Triumf următorii juniori: Petrescu, Cristea, Tarcău, Nicu, Miulescu, Popescu M., Avramescu, Rădulescu, Dobrescu, Drăgan, Popa, Panait, Mihăescu, Pârvulescu, Angheloiu, Boțianu, Ungureanu, Popescu St., Chiroiu, Cincu și Miulescu II.

REPORTAJUL ZILEI

O prezentare a unui as

CUNNINGHAM - domină actualitatea atletică

„Nu vreau să bat recorduri; ci numai să câștig în cursa respectivă"

In cursul iernei lui 1936, Cunningham părea «sfârșit». El era bătut în fiecare cursă. Devenise mai lent, ceeace era observat de toată lumea. Venzke mereu al doilea, era bătut în fiecare cursă pe o milă și 1500 m., la sprintul final. Experții credeau pe bună dreptate că acesta era «începutul» sfârșitului său.

Ori, experții s'au înșelat. Cunningham este din nou pe pistă. In acest an, el domnește și domină mai mult ca oricând în trecut.

Mulți oameni îl consideră chiar, ca cel mai mare alergător de demifond al tuturor timpurilor, făcându-l pe Nurmi să treacă la locul doi.

Trebue recunoscut că Cunningham are împreună cu Nurmi, regularitatea extraordinară a recordurilor obținute în cursul unui număr de ani restrâns. Cursa pe o milă, pentru a nu vorbi decât de ea, a fost, în cursul acestor ultimi ani, alergată de 19 ori în mai puțin de 4 m. 10 s. Iată în ordine valoarea acestor 19 performanțe. Se va remarca că singur Cunningham figurează de 9 ori:

4 m. 4 s. 4 Cuningham	*1938*
4 m. 6 s. 4 Woodersen	*1937*
4 m. 6 s. 7 Cunningham	*1934*
4 m. 7 s. 2 San Romani	*1937*
4 m. 7 s. 2 Don Lash	*1937*
4 m. 7 s. 4 Cunningham	*1937*
4 m. 7 s. 6 Lovelock	*1933*
4 m. 8 s. 4 Cunningham	*1934*
4 m. 8 s. 6 Cunningham	*1938*
4 m. 8 s. 7 Cunningham	*1937*
4 m. 8 s. 7 Bouthron	*1933*
4 m. 8 s. 9 San Romani	*1937*
4 m. 8 s. 9 Bouthron	*1934*
4 m. 9 s. San Romani	*1936*
4 m. 9 s. Beccali	*1937*
4 m. 9 s. 2 Ladoumègue	*1937*
4 m. 9 s. 8 Cunningham	*1933*
4 m. 9 s. 8 Cunningham	*1933*
4 m. 9 s. 8 Cunningham	*1935*

De 19 ori în mai puțin de 4 m. 10 s. și Cunningham e singurul care a reunit această probă de 9 ori.

Comparație cu Nurmi

Impreună cu Nurmi, el are încă popularitate. Din epoca în care și «marele Finlandez» alerga în America remarcabila sa cursă de iarnă, nu s'a mai văzut un entuziasm asemănător al maselor de spectatori.

10.000, 15.000, 18.000 de spectatori. Cunningham a umplut casetele asociațiilor sportive și ale A. A. V.-ului. Casi marele său predecesor Nurmi, s'a atins el oare de ceva bani?

Se presupune! Se vorbește de ceva, cam ca 1500 de dolari de cursă.

Natural că aceste svonuri nu pot fi verificate.

Cunningham, e acum în vârstă de 28 ani, și de 10 ani pe primul plan al curselor americane, nu a devenit prin hazard un alergător atât de grozav. Ironia soartei:

La vârsta de 8 ani școala sa e distrusă de incendiu; el scapă, dar cu grave arsuri pe ambele picioare. Doctorul recomandă mult exercițiu pentru a împiedica slăbirea permanentă a mușculaturii picioarelor.

Și astfel Cunningham a fost trimis să alerge...

Fără a căuta recordurile

America este țara recordurilor. Cunningham le bate. Dar ce-i mai interesant, e că el nu caută să bată noui recorduri ci numai să câștige cursa.

După campionatele de atletism și după ce Cunningham tocmai câștigase cursa pe 1500 m. stabilind un nou record în 3 m. 48 s. 4 10, întrecându-l pe Venzke cu aproape 20 m., a declarat următoarele d-lui Kurt Riess, corespondentul lui Paris-Soir:

«Eu n'am căutat să stabilesc un nou record. Mă gândeam numai că voi trebui să acopăr parcursul în aproximativ 3 m. 49 s. pentru a câștiga.

«La sfârșit nici n'am știut măcar că Venzke era al doilea și la ce distanță de mine era. Când spectatorii au început să aclame nu am mai putut să aud sgomotul pașilor rivalului meu.

Nu am dat tot ce aș fi putut da. Am încă multe curse de alergat săptămânile viitoare și chiar în anii următori. Nu se pot epuiza toate rezervele. Nu mă gândeam decât la propria mea viteză, la distanța parcursă și la cea care mai rămâne de parcurs».

„Prin Plaiurile Buzăului"

de D. I. Crânguri

In colecția «România Turistică» a apărut de curând lucrarea de mai sus a d-lui D. Ionescu-Crânguri. Urmând linia povestirilor lui Calistrat Hogaș, autorul ne plimbă prin răcoroasele plaiuri ale Buzăului, prin codrii bogați ai Măgurii, prin valea plăcută a Nișcovului. Desele popasuri, sunt tot atâtea prilejuri pentru descrierea numeroaselor mânăstiri întâlnite în cale: schitul Nifon, mânăstirea Ciolanul, schitul Cetățuia, mânăstirea Barbu, mânăstirea Bradu.

Călătoria se încheie cu urcarea dealului Istrița și coborârea lui.

Stilul plăcut, atrăgător, ca și interesul susținut al povestirei până la sfârșitul ei, fac din această carte cel mai potrivit mijloc de propagandă turistică.

Mai ales la noi, unde pitorescu e căutat — în mod greșit, demajoritatea turiștilor — numai la munte, pe crestele înalte, lucrarea d-lui D. I. Crânguri vine parcă înadins ca să ne dovedească de câtă poezie, decât farmec e plină natura înconjurătoare în multiplele ei manifestări, pe lângă care atâția trec nestiutori sau nepăsători.

Acesta cred eu, este meritul de căpetenie ce trebuie relevat în lucrarea «Prin Plaiurile Buzăului».

Numeroasele fotografii și bunele condițiuni tehnice în care a fost im primată cartea, adăogate la cele spuse mai sus, mă determină să recomand călduros cititorilor noștri să-și procure această interesantă și plăcută lectură.

adis.

Mai bine...

La un match de campionat.

Jocul, dur, ca toate jocurile de campionat, dar extrem de plicticos. Un match somnifer.

In cursul reprizei a doua, se pornește o ploaie torențială. Matchul se întrerupe, jucătorii părăsesc terenul și se îndreaptă spre cabină.

După zece minute, ploaia stătuse, dar terenul devenise impracticabil. Deaceea jucătorii nu mai apăreau pe teren.

Un spectator, dintre cei mai plictisiți, se interesează:

— Cum rămâne, domnule, cu matchul?

— Cred că l-au amânat.

— L-au amânat? După cum s'a petrecut jocul, mai bine l-ar fi... reformat!

— Asta este urât la sport, că nu există camaraderie! Uite... cum se bat..

Mai practic...

— Inainte de match, facem schimb de fanioane, nu?
— N'ar fi mai bine să schimbăm pardesiurile?

culisele

Etapa de Duminică a avut o caracteristică: scoruri mari. Dar nu numai scorurile mari au caracterizat această etapă, care a fost în același timp și etapa paradoxelor.

Două matchuri, două concluzii. Două rezultate, două învățăminte. Această dualitate instructivă o formează matchurile Rapid — Chinezul și A. M. E. F. A. — Victoria.

Primul match s'a jucat la București cel de al doilea la Cluj. Învățămintele care se desprind însă din aceste două matchuri, le putem confrunta în Capitală și la rândul nostru, să tragem din ele adevăratul... învățământ.

Să luăm deci fiecare match în parte.

*

Pe arena din Giulești s'a jucat matchul Rapid — Chinezul.

Foarte mulți din cei trei cetitorii ai acestor rânduri au asistat desigur la acest match, astfel că nu ne vom aventura în afirmații gratuite.

Primele minute de joc au arătat un Chinezul închegat și decis, un Chinezul care în răstimpul a două minute a avut două bare.

Departe de noi intenția de a afirma că Rapid-ul, în acest timp, nu a fost echipa de valoare care poate justifica aspirațiile ce le nutrește. Putem spune însă că Rapid-ul, nu se «pusese pe picioare», sau «nu se încălzise» sau, mă rog, orice altă formulă de genul acesta.

Situația aceasta a durat însă până în momentul, sau ca să fim în litera vocabularului cronicăresc, în minutul în care portarul Schmidt a fost scos depe teren.

Din acest moment, Rapidul, pe lângă superioritatea... numerică pe care i-o conferia accidentul, începuse să-și încropească și o superioritate în ceace privește jocul propriu zis.

Epuizând toate ipotezele, s'ar putea ajunge la presupunerea că Chinezul, fiind lipsit de serviciile unui jucător, nu a mai putut să-și dea adevărata măsură a valorii. Cu atât mai mult, cu cât la începutul matchului dovedise că poate ceva..

*

La Cluj însa, se întâmplă contrariul. Matchul dintre A. M. E. F. A. și Victoria nu a fost nici el lipsit de un accident.

Buibaș, dela A. M. E. F. A., s'a ales cu piciorul rupt. Dar acolo a câștigat echipa care a rămas în zece oameni.

Un conducător al Victoriei, a făcut chiar următoarea declarație:

«Matchul a avut un moment psihologic, care a determinat succesul Amefei: rănirea lui Buibaș.

«Până în acel moment situația partidei era în dubiu. Victoria domina puternic. La o ciocnire, Cociuban II a fracturat piciorul lui Buibaș. A fost un accident nenorocit, care a răpit tot curajul băieților noștri. Cu ochii plini de lacrimi, ei au continuat să joace.

«Matchul era perdut din acel moment».

Ce să credem oare din toate acestea?

Ce se poate deduce?

Sau convenim că scoaterea unui jucător din echipă contează pentru moralul și forța însăși a echipei lipsite de acel jucător — cum a fost cazul Chinezului; sau admitem că echipa care pierde un jucător e în... avantaj, deoarece adversarul slăbește moralmente, cum a fost cazul Victoriei.

In orice caz problema e foarte delicată și în rezolvirea ei se poate porni dela faptul că în timp ce la București a fost vorba de o mână, la Cluj a fost chestie de un picior. Și cum «unde nu-i cap, e vai de picioare», tot așa se poate stabili că «unde nu-i picior e vai de... inima adversarilor».

Problema rămâne totuși deschisă...

Astyanax

Foiletonul nostru

PORTARUL 5)

un roman din lumea footballului

Bluecher își reveni cu încetul, dându-și seama, că se afla în fața unuia dintre cazurile curente de nebunie sportivă. Nu-i rămase decât să-l aprobe pe Rimes în peroratiile sale, făcând în cele din urmă o nouă încercare de-a aduce vorba despre Joja, Jojo.

«Dragă directore, să lăsăm prostiile; aș vrea să te fac să-ți lase gura apă după Jola Jalo, Știi doar bine, că eu am lansat în viața mea, nenumărate actrițe. Și nu m'am înșelat niciodată, deși uneori ne așteptam la mai mult. Totul se schimbă însă, în cazul de față. Eu nu încerc să te conving decât ducându-te acolo unde o poți auzi pe Jola Jalo. Restul va veni dela sine».

Bluecher își întrerupse discursul. Deoarece abia acum observase că Rimes nici nu-l ascultase. In stânga lui Bluecher ședea un tânăr lat în spete, cufundat în lectura unui ziar. Studia rubrica sportivă a unei gazete de prânz și Rimes urmărea dela distanță, cu ochii ieșiți din orbite, coloana de football.

«L'au plasat pe Gruber pe aripa dreaptă; pe Gruber, deși Hastinger ar fi singurul indicat să-l înlocuiască pe Lima...»

Rimes bolborosia, ca pentru sine.

Din cele ce-i expusese Bluecher, nu prinsese nici un cuvânt.

«...l-au adus pe Schmidt și pe Uli Feller.

Pe Uli Feller! Mare prostie! Ala nu ajunge în viața lui portar de soi, în viața lui, Bluecher. Să-ți amintești vorbele mele; îți repet: Uli Feller are mâini prea scurte, mișcări prea iuți și fără pic de rutină — fără experiență!... Un portar fără rutină este ca un tirolez fără pană...»

Bluecher, da trist din cap și aruncă din nou desnădăjduit:

«Apropos, de rutină, dragă directore, această Jola Jalo, despre care ți-am vorbit mai adineaori, are rutină — adică rutină nu se poate spune, ci o siguranță de sine divină;

O privire în sală și știe cu exactitudine ce notă să ia. Și nu dă nici odată greș. Ii este tot una, dacă are în față lampagii, sau miniștri; în trei cuvinte, trei mișcări, îi cucerește pe toți. In ultima vreme s'a cam abuzat de superlative. Și eu mă'ncumet s'o compar cu Marlene Dietrich...»

«Dietrich... Dietrich...» făcu Rimes, pe când își plima privirea în zare, «Villi Dietrich nu prea mi-a plăcut, în ultimul timp. Cine l-a văzut acum patru luni, jucând la Milano, va rămânea uimit. Și-a pierdut agilitatea, siguranța pe balon a dispărut... nu este decât umbra celui ce a fost cândva... In asemenea cazuri, dragă Bluecher, eu atribui aceste decăderi unor imprejurări cu totul străine de sport...

Voi căuta să-l redresez!..

Incăpățânat, Bluecher încercă din nou.

«Să o redresezi! Știi cum ai putea-o evidenția pe Jola Jalo? Am o idee strașnică...»

Nu avu răgaz să-și expună ideea lui cea strașnică. Portarul trimisese un boy după Rimes, spunându-i că d. Kalman Conrad dorește să-i vorbească în cabina Nr. 8.

Rimes alergă la telefon.

Kalman îl poftia să-și petreacă ziua împreună și Rimes acceptase invitația cu entuziasm. Insfârșit va trăi o zi după placul său. Se va discuta fără întrerupere despre football, retrăind vechi episoade și jocuri memorabile din trecut, vor bârfi după placul inimei și vor lăuda pe cei simpatizați.

Rimes se înapoiă bine dispus, iar Bluecher căută să speculeze situația «Și acum» zise el, «să trecem la afaceri, d-le director Rimes! Căci n'o să-mi spui că ai venit la Berlin ca să discuți cu mine despre foot-ball, ci să găsim o interpretă pentru rolul principal din noua revistă».

Pe Rimes îl umflă râsul.

«La dreptul vorbind, dragă Bluecher, îngădue-mi să-ți fac o mărturisire: Noua revistă nici nu mă preocupă în clipele de față. Telegrama d-tale m'a bucurat nespus de mult, dar în deosebi pentrucă m'a hotărît să joc o farsă conștiinței mele. De fapt, sunt încredințat că am venit doar să văd matchul. Și dacă ții să fiu sincer, dragă Bluecher nu vreau o debutantă pentru noul meu spectacol. Peste două, trei zile, prezintă-mi te rog ceva ineteresant. Jola Jalo să mai aștepte câțiva ani. Ne-am înțeles? Imi dai un telefon. Astăzi sunt prins diseară sunt bine înțeles în mijlocul băeților, mâine matchul și mă înapoiez cu echipa!»

Bluecher vedea liniștit cum se năruia frumosul castel de cărți. Visul Jola Jalo se spulbera. Pe chipul său se așternu expresia celei mai amare desamăgiri. Apoi făcu o ultimă sforțare, agățându-se de un fir de pai. Rimes pomenise de telefon. Poate va izbuti să-i dea o oră pentru a doua zi.

«Te chem eu mâine dimineață, directore...»

«Să-mi telefonezi aci! Dar ce-ți trece prin cap, Bluecher. La Viena dragă, nu aci. Aci nu am eu timp de așa ceva. In trei zile, să zicem Marți, îmi telefonezi la «Gamin» și discutăm pe îndelete, șase sau chiar nouă minute! Așa dar, ne-am înțeles, nu-i așa?! Să ne vedem sănătoși! Servus, Bluecher!»

Și p'aci i-a fost drumul.

Bluecher se trezi singur, înainte de-a mai putea articula un cuvânt.

Se duse dracului proectul de a-l pune pe Rimes față în față cu Jola Jalo.

Nu mai era nici o speranță?

Creerul său intră în acțiune și în scurt timp elaboră un nou plan.

D-ta îi procuri directorului Rimes, biletul de intrare la matchul de mâine? Te rog să-mi reții și mie un loc alături. Dar rămâne între noi! Vreau să-i fac o mică surpriză. In cursul după amiezii trimit să-mi dai biletul!»

Strecurând în mâna serviabilului personaj o bancnotă, Bluecher părăsi satisfăcut hotelul.

Partida dintre Vindobona și Alemannia se desfășura pe stadionul poștei.

Atmosfera era sărbătorească. Drapele fâlfâiau pe acoperișurile tribunelor, iar intrările, fuseseră împodobite cu ghirlande de brad.

(Va urma)